

шкіл, розвиток художніх стилів та основних музичних жанрів, форм тощо, а також уміти віддзеркалити ці знання під час інтерпретації музичних творів,;

2) прояв фантазії та уяви в музично-виконавській, музикознавчій музично-педагогічній навчальній і практичній діяльності. Фахівці в галузі музичної освіти повинні знати особливості роботи над звуком, ритмом, динамікою в інструментальних творах різного стилю, жанру, форми і вміти використовувати набуті знання в процесі художньо-педагогічного аналізу музичного твору з орієнтацією на конкретний вік учнів. Учитель музики повинен володіти імпрровізаційними навичками, сформованість яких зумовлена наявністю ґрунтовних фахових знань та інтуїції;

3) реалізацію вольових якостей при втіленні творчих задумів під час виконавсько-інструментальної діяльності, ефективне використання власного інтерпретаційного досвіду в нових умовах. У якості параметрів оцінки музично-інтерпретаційної творчості можна виокремити:

- ступінь усвідомленості інтерпретаційного задуму. Мова йде про самостійність задуму і його логічність (змістовний бік творчості);

- винахідливість, оригінальність, індивідуальність у виборі засобів виконавсько-інструментального втілення. Тут важлива роль належить нестандартності, нетрадиційності, але бажано, щоб вони були аргументованими;

- художність утілення інтерпретаційного задуму, перш за все, з точки зору концентрованості вираження основної думки (символіка, гіперболізація, метафоричність тощо);

4) наявність сформованих умінь оперувати набутим обсягом теоретичної інформації та практичних навичок, а також досвіду інтерпретації музичних творів у процесі музично-педагогічної діяльності. При цьому творчість – це не зовні активна демонстрація музично-інструментального виконавства, а глибинне прагнення особистості до самовираження і самовизначення – через мистецтво;

5) існування потреби до безперервного оновлення і збагачення багажу музично-інтерпретаційних знань, умінь і навичок у зв'язку з інверсійністю соціально-естетичних і соціально-педагогічних завдань, а також до виконавсько-інструментального самовдосконалення та самоосвіти;

6) наявність здатності до рефлексивної оцінки власної виконавсько-інструментальної діяльності та її результатів, до формування індивідуального стилю фахових музично-інтерпретаційних дій. Учитель музики повинен мати досвід аналізу і самоаналізу музично-педагогічної діяльності в школі, організації музичного навчання учнів різних вікових груп, у тому числі під час використання таких форм роботи, які пов'язані з інтерпретацією інструментальних творів;

7) сформованість внутрішньої установки на перетворення музично-інструментального процесу з метою оптимізації позитивних впливів на дітей і юнацтво під час музичного навчання і виховання.

Література

1. Коджаспирова Г. М. Педагогический словарь : для студ. высш. и сред. лед. учеб. заведений / Г. М. Коджаспирова, А. Ю. Коджаспиров. – М. : Академия, 2000. – 176 с.

2. Полякова Е. С. Психологические основы музыкально-педагогической деятельности : монография / Е. С. Полякова. – 2-е изд., испр. – Минск : БГПУ, 2005. – 195 с.

ПРОФЕССИОНАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ НАПРАВЛЕННОСТЬ ФОРТЕПИАННОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ МУЗЫКИ ДЛЯ РАБОТЫ В КИТАЕ

Чжоу Е

Университет Ушинского, Украина-Китай

Фортепианная подготовка будущего учителя музыки является многофункциональной и разновекторной. Об этом пишут многие ученые, в частности, Г. Падалка, О. Щолокова, Н. Мозгалева, Е. Реброва, Ван Бин, Фу Сяоцин, Цзяо Ин и многие другие.

Профессия учителя музыкальной культуры предполагает профессионально-педагогическую направленность фортепианной подготовки как целостного образования. В широком смысле слова такая направленность понимается как процесс и результат освоения игры на фортепиано с целью решения конкретных педагогических задач художественно-эстетического воспитания и развития, а также музыкального обучения школьников. Эти задачи и определяют вектора фортепианной подготовки.

Определяя вектора фортепианной подготовки, мы ориентировались как на функции учителя музыки, так и на возможности использования фортепианного репертуара, непосредственно фортепианного исполнительства на уроках в школе, в позаурочное время и в условиях внешкольных учреждений образования в Украине и в Китае. Одним из таких векторов для школьного учителя является исполнительско-иллюстративный вектор. Он охватывает комплекс умений учителя по использованию фортепианных произведений в эскизном варианте, в контексте возникающих педагогических задач, интерпретацию всего произведения как драматургической художественной целостности в раскрытии образа. Другим вектором является вектор освоения техник музыкального сопровождения, включающий умения аккомпанирования различным солистам, инструменталистам, даже шумовому детскому оркестру; подбор аккомпанемента на слух, чтение с листа и многое другое. Следующим вектором выделен вектор поддержки музыкального и творческого развития школьников. В этом направлении важным является исполнение на фортепиано в рамках музыкально-теоретических дисциплин, что с одной стороны способствует развитию музыкальных способностей учеников, а с другой формирует их музыкальную грамотность. И последний вектор, на который мы обращаем особое внимание, вектор методического обеспечения художественной компетенции школьников. Данный вектор актуален в использовании фортепианного исполнительства в межпредметных связях музыки и в интегрированных программах.

В своём исследовании мы обращаем внимание на поликультурный контекст фортепианной подготовки будущих учителей музыки, так как в рамках определенной культуры конкретизируются и требования к ней. Так, например, с учетом китайских традиций, в школах проводится урок пения. Это обуславливает компетентность учителя в музыкальном сопровождении. Однако, музыкальное сопровождение в Китае осуществляется по специальной цифровке, которая отражена в пособиях для аккомпанемента. Это накладывает определенные сложности, нередко фортепиано должно имитировать народные ударные инструменты. Поэтому концертмейстерские навыки для учителя музыки в Китае имеют свою специфику. Эта специфика не учитывается при обучении на Украине. Таким образом, студенты, осваивающие украинскую фортепианную школу, должны уметь самостоятельно ее экстраполировать на условия работы в школах Китая.

Что касается фортепианной подготовки учителя музыки в контексте поликультурности, то с одной стороны, создается впечатление, что фортепианная школа в ее культурной принадлежности не имеет значения для учителя. Однако именно учитель музыки работает в условиях определенных традиций и не забывает их. Для учителя музыки в Китае важно уметь преподавать фортепиано детям, которые имеют желание учиться играть на фортепиано после уроков в школе. Этот факт актуализирует фортепианно-методическая грамотность учителя.

Педагогическая направленность фортепианной подготовки предполагает компетентность учителя в использовании фортепиано для творческого развития школьников. На Украине упор делается на художественном развитии детей, а в Китае пока такой задачи не стоит. Стремление постичь традиции музыкальной культуры европейских стран вносит свои коррективы и в смысл педагогической направленности фортепианной подготовки будущего учителя музыки для работы в школах Китая.

ВИКОРИСТАННЯ НЕЙРОБІКИ ДЛЯ РОЗКРИТТЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Шуплецова Л. Ю.

Харківська гуманітарно-педагогічна академія, Україна

Умови розвитку сучасного суспільства загострюють проблему підготовки кваліфікованих освітян. Однією з найважливіших ланок інтелектуального розвитку суспільства є якісна підготовка вчителів, тому необхідно озброїти їх новішою освітньою системою, привести зміст і технології їх навчання у відповідність до новітніх досягнень психологічної та педагогічної наук.

Педагогічна діяльність – це мистецтво, яке народжується при поєднанні майстерності й таланту педагога, а саме від його загальної високої ерудиції, культури, глибоких знань, досконалого володіння ефективними педагогічними технологіями, вмінням використовувати їх у процесі навчання й виховання. У зв'язку з багатогранністю діяльності вчителя музичного мистецтва як педагога й виконавця, під час його підготовки у вищих навчальних закладах, це питання набуває особливого значення. Учителеві необхідно оволодіти не тільки професійним виконанням музичного твору, а й глибоким, яскравим і дохідливим донесенням його змісту. У зв'язку з цим перед галуззю мистецької освіти постають якісно нові завдання формування такого мислення, яке дозволить